

De gældende bestemmelser om politiets medvirken vedrørende afmærknings spørgsmål er i dag fastsat i afmærkningsbekendtgørelsen, og efter den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3* vil dette spørgsmål fortsat blive reguleret administrativt.

Som nævnt foran har det ved overførelsen af lovgivningen om vejafmærkning til justitsministeren fra ministeren for offentlige arbejder været forudsat, at visse mere teknisk betonedede spørgsmål om vejafmærkning skal forblive under ministeren for offentlige arbejders forretningsområde. Derfor foreslås i *stk. 4*, at justitsministeren kan bestemme, at tekniske regler og normer vedrørende afmærkning skal udarbejdes i forbindelse med de af ministeren for offentlige arbejder fastsatte vejregler. Den nærmere afgrænsning heraf vil efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder blive fastsat i tilslutning til den nye vejafmærkningsbekendtgørelse.

Til § 95.

Stk. 1 afløser bestemmelsen i den gældende færdselslovs § 58, *stk. 2*. I et vist omfang vil vejafmærkning skulle tilvejebringes og bekostes af andre end vejbestyrelsen. Eksempelvis kan spørgsmålet blive aktuelt i henhold til regler om afmærkning af vejarbejder og ulykkessteder samt anden afmærkning af midlertidig karakter.

I henhold til den gældende færdselslovs § 58, *stk. 2*, 2. pkt., afholdes udgifterne ved advarselstavler samt ved alle tavler, som indgår i den særlige hovedvejsafmærkning eller måtte blive fastsat for særlige motorveje, af vejfonden. Da vejfonden imidlertid nu er under afvikling, afholdes disse udgifter som andre vejafmærkningsudgifter fremtidig af vejbestyrelsen.

Stk. 2 modsvarer den gældende færdselslovs § 58, *stk. 3*, 1. pkt. I *3. pkt.* foreslås fastsat, at ministeren for offentlige arbejder skal træffe de omhandlede afgørelser, såfremt sagen vedrører de tekniske afmærknings spørgsmål, som ifølge § 94, *stk. 4*, fastsættes i vejreglerne.

Det er ikke påkrævet at medtage den selvfølgeligelige regel i den gældende færdselslovs § 58, *stk. 3*, 2. pkt., hvorefter afmærkning, som skønnes anbragt i strid med forskrifterne, kan forlanges fjernet.

Til § 96.

De foreslåede bestemmelser om afmærkning på private veje er i det væsentlige i overensstemmelse med den gældende færdselslovs § 58, *stk. 5*.

Opmærksomheden henledes dog på, at politiet efter de gældende regler ikke kan forbyde afspærring af privat vej med bomme eller på anden tilsva-

rende måde. Efter de foreslåede regler i *stk. 3* skal politiets godkendelse til en sådan foranstaltning indhentes.

Til § 97.

Den foreslåede bestemmelse svarer til færdselslovens § 61.

Til § 98.

De foreslåede regler er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i færdselslovens § 59.

Til § 99.

De foreslåede regler erstatter den gældende færdselslovs § 60.

Den foreslåede regel er ikke som den gældende begrænset til anlæg, der tilsigter en særlig regulering af færdselsforholdene, men omfatter alle anlæg af betydning for færdselsens sikkerhed eller afvikling. Dette harmonerer med et forslag fremsat i færdselssikkerhedskommissionens betænkning nr. 608 fra 1971 vedrørende færdselssikkerhedsfremmende foranstaltninger på eller ved vejene (s. 39).

Til §§ 100-115 (Kapitel 16).

1. De foreslåede bestemmelser i *kap. 16* svarer med enkelte mindre afvigelser, som omtales i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, til reglerne i den gældende færdselslovs §§ 65-68. Af hensyn til sammenhængen med de øvrige dele af lovforslaget er der dog foretaget visse ændringer af redaktionel og systematisk karakter.

2. Der foreslås i forbindelse med det foreliggende lovforslag ingen væsentlige ændringer i principperne for erstatning og forsikring for skader opstået i forbindelse med benyttelse af motorkøretøjer.

Justitsministeriet har imidlertid i september 1975 nedsat et udvalg, der skal overveje spørgsmålet om en ændring af de gældende regler. Dette spørgsmål er senest blevet undersøgt af et udvalg, der afgav betænkning i 1957 (nr. 179/1957). Udvalget, der samarbejdede med lignende udvalg i de andre nordiske lande, foreslog en ordning, der byggede på objektivi ansvar, således at den tvungne ansvarsforsikring skulle dække opståede skader, selv om ingen var skyld i skaden. Udvalgets forslag dannede grundlag for lovgivning i Finland og for visse ændringer i de norske regler, der i forvejen byggede på objektivi ansvar. Derimod blev der hverken i Sverige eller Danmark fremsat lovforslag i overensstemmelse med udvalgets udkast. I Danmark stillede de hørte myndigheder og organisationer sig kritisk over for forslaget. Årsagen hertil var dels en række af forslagens enkelte bestemmelser, dels de vanskeligheder, som i forskellige henseender måtte forudses